

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr., a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Lupulescu, secretarul Ligei. Strada Nouă nr. 2.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Mișcarea Slovacilor.

Dovadă despre absolutismul destrăbălat și fără ori-ce regulă cu care stăpânirea crede de cuviință a proceda față de naționalitățile și faptul, că ministrul de interne Hieronymi nici până astăzi n'a rezolvat recursurile ce i-s'au adresat de către convocatorii adunărilor de protestare slovace din 5 diferite cercuri electorale în contra hotărârilor opritoare ale slujbașilor regiunii.

Indignarea ce a cuprins pe Slovaci din cauza acestei ocăruii turcești, și-a găsit expresie într-o scrisoare deschisă adresată ministrului de către Dr. Miloš Stefanović, avocat în Pojon și publicată în „Národné Noviny“ dela 25 c. Eată unele părți marcante din acea scrisoare:

„Excelență! De ce dar' nu dai urmare acestor recursuri? Oare haita marodeurilor politici din părțile noastre întru atâta v'a spăriat, că în capul d-voastre senin s'a produs o confuzie completă de concepții despre drept și legalitate? Sau chiar despre prudența politică? ... Apoi d-voastră nu sînteți vre-un parazit al societății, nu v'a înălțat pe locul unde stați nici originea din care ați ieșit nici legături sau avere! Sînteți în stare a pătrunde cu mintea d-voastre senină ce se ascunde sub pelea tărăbăcită de desfrâu a bancrofilor pecuniar și morali din Ungaria-de-Nord; nu puteți să vă lăsați influențat de o astfel de coterie percută, care și-a prăpădit întreagă moștenirea strămoșesească și care acuma, când țeratul nu mai lucră din greu cu mâinile și mintea lui întru a o hrăni, nu e în stare a-și agonisi pânea și de aceea s'a aruncat în prostituția politică, face meseria de denunțator, înșeală și zăpăcesc societatea maghiară și guvernul mințindu-vă că numai câțiva agitatori turbură liniștea, că poporul slovac se va supune fără împotrivire maghiarisării siluite, că nu e trebuință decât a nimici pe cei câțiva agitatori... Știți singuri foarte bine — căci nu aparțineți la cei săraci cu duhul — n'am lipsă să vă dovedesc imposibilitatea că un popor de 2 1/2 milioane, locuind în masse compacte, încunjurat din toate părțile de neamurile lui culte, conștii și chiar puternice, ca acest popor să renunțe de bună-voe, fără împotrivire, la viețea sa națională. Prin urmare lesne vă puteți da seamă de voiele cucuvelor ce propagă asemenea prostii grozave. E neputință absolută, e utopie nebună a voi să prefaci în Maghiari pe Slovaci, Români, Ruteni și Sârbi. Dacă nu mă erezi pe mine, atunci crede

pe Mocsáry, Bartha Miklós, pe bătrânul Kossuth... A zice că nu se poate permite ca discuțiunea asupra proiectelor bisericești să slujască de pretext pentru discutarea legii naționalităților, este o prostie, care poate fi propagată numai acolo, unde autoritățile respective săvîrșind această prostie se cred tari și socotesc că fapta lor va fi acoperită de sus... Pázmándy Dénes și Károlyi Gábor au convocat și ținut o adunare în ziua de 15 Martie, al cărei program cuprindea cele mai variate cestiuni politice și bisericești; și cu ce fel de program țin socialisții întrunirile lor?... Dar' tocmai asta e beleaua la noi: în cestiunea națională, fiecare lichea oficială sau neoficială poate să-și permită ori-ce fel de impertinență sau prostie; toate acestea sînt întotdeauna lucruri înțelepte, bune, frumoase, patriotice. Dar' în arsenalul pajtásilor se mai găsește încă o trimbiță, prin care ei înșeală societatea maghiară și guvernul, crăcînd că pe Slovaci n'ai decât să le sbieri, să urli la ei și să-i apeși, ei se vor pleca, dând înapoi, că n'au deloc energie, forță de rezistență, sînt fricoși, abia cutează a vorbi cu glas tare și a-și exprima ideile, că se pitulesc, ascund pare-că — ierte-le Domnul peccatele — ar trebui să se rușineze, să ceară iertare că sînt Slovaci. Asemenea prostii se pot ceti în broșura lui Kosztenszky. Dar' Excelența voastră aveți să luați informațiuni prin persoane demne de încrederea d-voastră că nu e așa. Eu sînt un om care iubește pe adevăratul Maghiar în același grad, în care urăsc pe haita renegaților, și de limba maghiară mi-e drag, dar' înainte de toate iubesc libertatea, mai presus decât viețea-mi înșasi; eu vă spun cu totul liniștit, cumpănit, răsădînd dar' și în modul cel mai hotărît și cel mai energetic, că ce au zis Românii în Republica lor: „Lieber Russen als Maggyaren“, pentru noi Slovaci e lucru și mai lesne; dar' nu numai asta, ci vă asigur, că mai bine ne facem Zulucaferi decât Maghiari cu sila... Ori-ce volnicie, fărădelege, nedreptate făptuită asupra vieții naționale a Slovacilor de către societatea sau guvernul maghiar, e mai bun mijloc de agitație întru deșteptarea poporului și provocarea la împotrivire, decât tot meșteșugul agitatoric al tuturor agitatorilor laolaltă; și că noi nu voim să fim Maghiari, la noi nimenea nu se teme de a o spune, nici chiar cel din urmă lucrător de zi... Nu ascultați pe cuiunii care pândesc răplata tradării lor mârșave de neam; ascultați vocea conștiinței d-voastră și urmați numai ce vă povățuește ea...

„Dar' fie cum o fi, în urma urmelor pentru-ce nu dai urmare recurselor noastre, dle ministru?... Publicul slovac nu se teme de hotărîrea d-voastră, ese ea cum voiți, căci în cas chiar de veți confirma fărădelegile săvîrșite, slovacimea va aștepta neclintită finea confusiunii acesteia babilonice. În ori-ce cas însă trebuie să iei vre-o hotărîre, dle ministru! Prin urmare, te rog, binevoește și o fă! Noi așteptăm hotărîrea d-tale cu încordare, nu pentru-că ni-ar fi teamă de noi înșine, de poporul nostru, ci fiindcă din ea vom cunoaște dacă și acum în capul ministerului de interne stă om fără inimă și înțeles pentru drept și legalitate, cum erau predecesorii d-voastre. Vă spunem sincer că am fost mult surprinși văzînd ce comedie se petrecea în comitatul Turocz. Vrînd-nevrînd defunctul Baross tot a fost Slovac, adevăc om fără energie, fricos, cum zice Kosztenszky; dar' m'rog de iertare, acest Slovac s'fritica țepăpen pe ori-și-care vicespănuț, care ar fi îndrăsnit a umbla cu hotărîrile lui ca cu un fleac. Așadar' vezi, dle ministru, acolo, pare-mi-se, ai scăpat ceva bun; și dacă recursurile cu pricină sînt rezolvate, dacă se află deja în grija părintească a viceșpanilor d-voastre, poate chiar demult, singuri sînteți de vină, și anume pentru-că ați permis ca slujbași vostri din Turocz să se joace cu el peste o lună, ceea-ce ceiațați scumpi colegi ai lor și-au notat bine în carnet... Dle ministru! Apoi și socialisților democrați cu propria d-tale intervenire li-a fost permis să s'erbătorească ziua de 1 Maiu și a se aduna liber, și acești socialisți cum sînt de rei sînt și ei oare-cum naționaliști, căci lozinea lor principală este: libertatea necondiționată, egalitate și dreptate pentru fiecare om în ori-ce privință, așadar' și în sens național... prin urmare încă odată:

„Decideți cât de curînd asupra sortii recurselor!“

Metropolitul Miron despre mișcarea naționalităților în Ungaria. În discursul său ținut la 29 Maiu n. în casa magnaților din Budapesta metropolitul Miron s'a pronunțat, după „Pester Lloyd“ (nr. 128 din 30 Maiu) despre mișcarea românească în următorul mod:

„Dar' pentru-ce naționalitățile nemaghiare sînt nepatriotice? Pentru aceea doară, că o parte neînsemnată a inteligenței naționalităților scrie în gazete articole vehemente și aragiază demonstrațiuni politice, dacă vede periclitate interesele naționalităților? Sau poate pentru aceea, că nu voesc să se lipească de caracterul lor național, de limba și obiceiurile lor și nu voesc

să se contopească în rasa maghiară și în cultura specială maghiară?“

„Ce privește primul motiv, se poate sana lucrul, dacă este periculos, prin alte mijloace (bună-oraă prin temniță! Nota redacțiunii „Tribunei“, fără a vătămă autonomia bisericilor...“

Adunări de protestare.

Adunarea de protestare din Șiria.

(Raport special al „Tribunei“.)

Șiria, 27 Maiu 1893.

Însuflețirea la culme! Atăta însuflețire, atăta bucurie, nici-când nu s'a mai văzut în părțile noastre. Ținuta, privirea plugarului care a luat parte la adunarea de protestare ținută în 9/21 Maiu în Șiria, s'a schimbat cu totul; azi nu e cel de ieri, timid și mai puțin interesat de cauza națională: azi e o schinteie, o rază, care încă e în stare a încălzi, lumina și însufleț pe semenele seu.

Guvernul unguresc a pășit cu maghiarisarea pe față; a declarat războiu formal tuturor naționalităților; a căutat și caută mijloace, pentru a pune pe naționalități într-o stare imposibilă de apărare, când apoi să se răzbească cu o furie sălbatică asupra lor pentru a le nimici.

Naționalitățile în astfel de împrejurări iubindu-și neamul și limba lor mai presus de toate, caută a se apăra de moartea ce li-o pregătește guvernul unguresc. De aici s'a dat naștere adunărilor de protestare.

O zi măreață, o zi plină de bucurie a fost ziua de 9/21 Maiu pentru locuitorii din cercul Șiriei. Atăta însuflețire, atăta bucurie, că condeul meu nu e în stare să o descrie.

Îndată după amezai au început a sosi trăsurile cu Românașii mai din toate comunele cercului, la număr 2 mii, în frunte cu bravii lor preoți și învățători. Și indeosebi a fost reprezentată Tërnova, care deși e cam departe de Șiria, totuși o parte mare din popor a venit pe jos în frunte cu părintele Turic și învățătorul Todorean.

Ședința s'a deschis la 3 oare d. a. Reverendisimul domn Vasile Zsiros, preot gr-cat., prin o vorbire acomodată ocaziunii expune scopul întrunirii și după-ce roagă pe cei prezenți pentru a se pronunța asupra proiectelor politice bisericești, între strigăte de „Să trăească!“ declară ședința de deschisă.

Îndată se dă cuvîntul rev. domn George Popoviciu, protopop gr-or. D-sa vorbește cu multă căldură și cu mult foc contra căsătoriei civile. Combate proiectul acesta de lege, prin care taina căsătoriei se deosește la un contract ce are de basă un lucru ce se prețuește în bani, până când căsătoria ca taină s'a făcut pe basa dragostei reciproce care nu se poate prețui în bani. Propune a se protesta contra acestui proiect. (Protestăm! Nu ne trebuie! Să trăească!)

La apoi cuvîntul părintele Ilie Arsi, care vorbește despre demoralizarea ce ar proveni din căsătoria civilă.

Și pentru-ca și mai bine să se întipărească în mintea fiecărui participant această adunare, bunul D-zeu a deschis porțile cerului, binecuvîntînd adunarea aceasta cu o ploaie binefăcătoare, cu o ploaie care era așteptată cu cea mai mare dorință. Ploua ca din oală, și când ploua mai tare se urcă la tribună, căci adunarea s'a ținut sub cerul liber, părintele Turic din Tërnova, ear' poporul sta neclintit la locul seu. D-sa vorbește contra căsătoriei civile, începînd vorbirea sa cu motto: „R'eu s'aude r'eu va fi, cin' va scăpa bine-o fi“. Arată că guvernul voește prin căsătoria civilă să slăbească legătura familiară și să denerveze ființa poporului românesc, care sub scutul bisericii de până aci a fost cu neputință a face guvernul aceasta. Finindu-și vorbirea propune a se protesta. (Protestăm! Nu ne trebuie!)

La cuvîntul apoi părintele Ioan Morar din Măderat. D-sa vorbește contra matriculelor de stat și prin un discurs bine înțeles de popor zice că nu înțelege cum vine guvernul a lua matriculele din mâinile preoților.

Se sue apoi pe tribună Ioan Cureau, preot, vorbind contra recepțiunii Ovreiilor, zicînd între altele, că guvernul prin proiectul seu voește a deschide o cale, prin care să se poată încuscri elementul maghiar cu cel jidovesc, care dispune de bani și averi considerabile (Așa e!) de o parte, ear' de altă parte guvernul voește a înființa direcții noi, unde să poată așeza pe oameni noi (Voci: pe Ițig!) Poartă — continuă vorbitorul — voește să pună legea jidovescă alături cu biserica lui Christos (Nu ne învoim! Protestăm!), lasă să treacă dela religiuina jidovescă la cea creștină fără botz, prin ce se căsnește și batjocorește biserica lui Christos. (Așa e! Rușine să-i fie!)

La apoi cuvîntul învățătorul din Galșa, Iuliu Groșgorean, care asemenea vorbește contra recepțiunii Ovreiilor. D-sa zice că nimic fără scop, ear' scopul care îl urmărește guvernul prin proiectele sale, e maghiarisarea. (Rușine să-i fie! Strigări îndelungate: Nu ne lăsăm!) Da, maghiarisarea, fraților, acesta este idolul, acesta e Dumnezeu la care se închină guvernul și cu el toți șovinisti maghiari. (Nu ne lăsăm odată cu capul!) Arată apoi cum Jidami au pus umărul la carul maghiarisării, ear' guvernul în schimb pentru acest ajutor mârșav, voește a pune legea jidovescă alături cu legea lui Christos; arată apoi urmările cele rele ale acestui proiect, atât din punct de vedere moral, cât și al intereselor patriei.

Guvernul — continuă vorbitorul — se zice, fraților, că e liberal. (Nu e adevărat! Minciună!) Dacă guvernul, fraților, ar fi liberal, atunci n'ar fi tras demult o dungă neagră asupra legii naționalităților din anul 1868. Căci uitați, fraților, ce se zice în acea lege; se zice, că acolo unde mulțimea dintr'un ținut, dintr'un comitat ori cerc sînt Români, toți direcții dela fișpan până jos au să fie Români, sau dacă și nu sînt Români, aceia trebuie să știe vorbi și scrie românește ca un Român, pentru-ca

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Stinge focul până când arde sub spuză.

De

Contele Leo Tolstoj.

(Urmare.)

La început se certară oamenii, mai tîrziu începură a se fura; aceasta o făcură și femeile, ba chiar și copiii. Vieța lor devenise din zi în zi tot mai rea. Ivan Tscherbakow precum și Gavrilă, la toate adunările și judecățile se certau, de s'au săturat și judecătorii de ei. Odată aduse Gavrilă pe Ioan la pedeapsă, ba la închisoare, de altă-dată Ioan pe Gavrilă. Și cu cât se păgubiau mai tare unii pe alții, cu atât mai tare creștea și ura între ei. Ei erau ca câinii, cu cât îi hîdărești mai tare, cu atât devin mai furioși. Câinii încă fac așa când se întălnesc, lovești pe un căne dinapoi, el sare înainte la celalalt, care stă înaintea lui. Așa și țeranii acestia: ei umblă cu pira dela o judecătorie la alta, acum este unul pedepsit în bani, mai tîrziu altul, ba îi mai înfundă și prin temnițe, și pentru toate acestea invidia se aprinde tot mai tare! Așteaptă numai, eu nu-ți rămân dator! Și așa merseră lucrurile la ei șese ani de zile.

De după cuptor ear' începu bătrânul a vorbi cătră ficior.

„Ce faceți voi, copiii? Trageți o linie peste toată socoteala, împăcați-vă, pentru Dumnezeu, nu mai dați nutremînt urei și pricinei — va fi mai bine. Cu cât vă mîniați mai tare, cu atât va fi mai rău.“

Bătrânul nu este luat în seamă.

În anul al șeptelea au ajuns cu ura așa departe, încât nora lui Ivan, la un ospet într-o mulțime de oameni a început a batjocori pe Gavrilă, zicînd între altele că a furat și cai. Acesta cam ameiț de beutură își perdă toată răbdarea, se repezi asupra ei și îi dădu vre-o câteva așa de tare, încât a trebuit să zacă o săptămână întreagă pe pat, și femeia era împovărată. Bucuria lui Ivan nu avea margini. El făcū o rugare la judecătorie. Acum, cugeta el, acum mă scap de vecin, știu bine că nu scapă de Siberia. S'a întemplat însă altcum, judecătoriu nu i-a luat trimis la judecătorie comunală. Ivan făcū toate încercările, el ospetase pe scriitor și pe staroste cu o jumătate veadră de vinars dulce, și aduse lucrul într'atâta, încât spatele lui Gavrilă simțiră binisor aceasta.

Scriitorul cetește: Judecata adunării comunale sună: țeratul Gavrilă Gardejew este osândit la o pedeapsă de 20 băței cu nuiel.

Pe când se cetia sentența se uită Ivan la Gavrilă — ce va face el acum?

Gavrilă era alb ca pânza, el se întoarce și pleacă la câmp.

Ivan, care voia să-și vază de cal, eșl asemenea la câmp și aude cum zice Gavrilă:

„Bine, el îmi va sbiciul spatele mele, la mine va arde; numai de nu ar arde la el mai tare!“

Auzind Ivan aceste vorbe, se întoarnea la judecătorie.

„Domnilor judecători! El m'a amenințat că-mi va da foc la sură. A zis-o între martori.“

Gavrilă este chemat înainte și întrebă. „Eu nu am zis nimic. Bate-mei, dacă aveți putere. Eu adevăc pentru adevăr trebuie să sufer toate, și lui îi sînt iertate toate.“

El vrea să zică mai multe, însă buzele lui tremură și el se înecă. El se întoarce spre părete. Chiar și judecătorii se tem uitându-se la el. Numai de nu și-ar face lui ceva rău, sau vecinului lui!

Și unul dintre judecători, un bătrân, începu:

„Ascultați-mă pe mine. Împăcați-vă mai bine cu bine. Bine ai făcut, frate Gavrilă, că ai bătut pe femeia acea împovărată? E bine că D-zeu i-a ajutat de s'a sculat, însă ce

pecat s'ar fi putut naște din așa ceva! Recunoaște-ți greșeala și îi roagă de iertare. Și el te va ierta. Noi vom schimba ordonanța aceasta.“

Scriitorul se amestecă și el: „Conform §. 117 așa ceva nu este iertat să se întemple. O înțelegere pacinică nu a fost, însă o ordonanță a judecătoriei da, și aceasta trebuie să intre în putere.“

Judecătorul cel bătrân nu băgă de seamă la contrazicerile scriitorului.

„Înceată“, zise el, „te arde pe limbă. Primul paragraf, fraților, este acela: trebuie să cugetăm la D-zeu. Și Dumnezeu a poruncit împăciuire.“

Și el le explică țeranelor, dar' nu-i putu aduce la împăciuire. Gavrilă nu voi să asculte de el.

„Într'un an“, zise el, „îmbătrănesc ca în cincizeci de ani, eu am un ficior de însurat, nici-odată nu am fost bătut, și acum pentru un vai de loc să fiu bătut cu nuiel, ba să-l mai rog și de iertare! Dar' destul... Wanjka va gândi la mine.“

Earăși început a i se împedeca limba; ne mai fiind în stare a vorbi, se duse afară.

Zece verșe era curtea depărtată de judecătorie. Tîrziu veni Ivan acasă. Femeile erau deja duse după vite. El deshămă calul, duse căruțul în sură, și intră în casă. În

casă nu află pe nime. Ficiorii încă nu au venit dela câmp. Ivan se puse pe bancă, dar' nu avea astempăr. El gîndia la Gavrilă, când i-s'a cetit sentența, cum era de palid și cum se întoarce cu fața spre părete. Inima lui se strînsese. Cum i-ar fi venit lui la cale, când ar fi fost el pedepsit ca Gavrilă! Îi păru rău de Gavrilă.

Bătrânul de pe cuptor început a țuși, se întoarce, se tîrî până la banca și se țuși. El era de tot obosit de mișcarea aceasta, mai tuși odată, se răzîmă de masă și întrebă:

„Ce este, l-a osândit?“

„L-a osândit la 20 de băței cu nuiel.“

Bătrânul făcū din cap.

„R'eu lucrî tu, Ivane, vai cum de rău! Nu lui îi faci rău, ci ție însuși. Dacă îl bate pe el, afli tu prin așa ceva vre-o ușurare?“

„În viitor va încunija așa ceva.“

„Ce va încunija? Ce face el mai rău ca tine?“

Ivan devenise mînios.

„El poate să omoare pe nora mea“, strigă el.

„Și acum mă amenință că-mi va da foc la sură. Să mă închin lui pentru așa ceva?“

(Va urma.)

Părți alese din

„Istoria Transilvaniei“

pe două sute de ani din urmă de George Barițiu, fost președinte al Academiei Române din București, se vinde până la 1 Ianuarie 1894 cu următorul preț redus, și anume:

Opul întreg, 3 volume mari cu 176 documente: broșurat fl. 10.—, legat fl. 11.50 cr.

Volumele singuratic: broș. I. fl. 4.20, II. 4.—, III. fl. 2.80
leg. „ „ 4.70, „ 4.50, „ „ 3.30

Comandele sînt a se adresa la librăria W. Krafft în Sibiu (Nagy-Szeben), la care se află opul depus în comisiune. Acelor p. t. domni din Austro-Ungaria, care vor face comandele lor trimițînd prețul, mai comod prin mandat postal, expedarea opului li-se va efectui franco.

[1274] 1—1 I. G. Barițiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul Tipografic:

ROMÂNII LA DOBRIȚIN

sau
CONDAMNAREA D-lui Dr. V. LUCACIU,

amînunțită dare de seamă a procesului intentat d-lui Dr. Lucaciu.

După raportul „Tribunei“.

Amplificat și îndreptat.

Prețul 40 cr.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN
DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

A apărut:

Clara Milici

Novelă
de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă de
Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Au eșit de sub tipar:

DICȚIONAR

român-german și german-român

Sab. Pop. Barciannu,
odm. paroh și or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revisat și completat
de
Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germană.
704 pagini.
Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germană-română.
1152 pagini.
Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general
pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 58.
NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de
exemplar.

În editura „Institutului tipografic“
a apărut și se află de vîndare

Prăsirea pomilor

de
D. COMȘA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune
din
TINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stînd cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului
Andrei baron de Șaguna

sau
luptele naționale-politice ale Românilor
1846—1873
de
NICOLAE POPEA,
archimandrit-veicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipêruș Pêtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărîtul.** Obiceiurile tîranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndêrtnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstêm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsêudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Nêmeová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bêtărani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frîmîntări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peștor îndêrtnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vêntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpêrătoreea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscîu-împêrat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împêrâteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalîn pécurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învînsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpêră un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndêtorilor, se dă rabatul cuvenit.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cîrșilor funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község elöljáróságától.

Sz.

A tekintetes
megyei árvaszéknek

Hivatalból.
Portomentes.

..... ügyben.

Formular

mărimea 14 X 21 1/2

100 bucăți 50 cr.